

Oväntade händelser i världssamfundet

Vi lever i märkliga tider just nu. Det nya året har hittills präglats av starka motsättningar i världssamfundet på grund av oväntade, men avgörande händelser. Människors oro, osäkerhet och undran över vad som händer i samhället har tilltagit markant den senaste tiden. Jesu ord i Lukasevangeliets 21 kapitel är som en beskrivning av vår egen tid: *”Tecken skall visa sig i solen, i månen och i stjärnorna och på jorden skall folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och bränningarnas dån. ...”*

De senaste åren har det hänt mycket i den internationella politiken som för gemene man varit oväntat. Och det som hänt har direkt påverkat den enskilda människan vilket visar att vi lever i en global värld där mycket hänger ihop med vart annat. Några händelser som märkbart påverkat världssamfundet under de senaste åren och särskilt i år 2017 beskriver jag här.

Presidentval i Israel och USA

I början på mars 2015 befann jag mig i Jerusalem samtidigt som Israel stod inför att välja ny regering. De flesta bedömare var övertygade om att de vänsterinriktade partierna skulle vinna valet. Så sent som den 15 mars, dagen före valet, stod sig den prognosen. Dagen efter valet vaknade det israeliska folket upp till nyheten att högerpartiet Likud hade vunnit en knapp seger. Och helt oväntat valdes Benjamin Netanyahu till ny premiärminister för en ny sexårsperiod.

Under andra halvåret 2016 pågick valkampen inför presidentvalet i USA, den kanske märkligaste och smutsigaste valkampanj som ägt rum i detta stora land. De personliga förolämpningarna, påhoppet och lögnerna ”stod som spön i backen”. Demokraternas kandidat, Hillary Clinton, var skyhögt förhandstippad segrare och den som majoriteten ville ha, även här i Sverige. Donald Trump sågs närmast som en outsider, utan politisk erfarenhet och med ett ohyfsat uppträdande och väldigt oberäknerlig. Det skulle vara en katastrof om han blev vald, något de flesta bedömare ansåg som uteslutet.

Natten innan valdagen den 8 november verkade allt vara klart. Hillary Clinton som hade fått drygt två miljoner fler röster skulle stå som segrare. Men efter att de viktiga elektorsrösterna räknats visade det sig att Trump dragit det längsta strået och stod, helt oväntat, som segrare. Den 20 januari i år tillträdde den politiskt oerfarne affärsmannen Trump som USA:s 45:e president. Han har uttalat sig positivt om Israel och är god vän till Netanyahu. Vad kommer det att innebära?

Den amerikanska administrationen under president Barak Obamas tid har haft en negativ hållning till Israel och hans målsättning har varit att få igenom ett lagligt beslut för en tvåstatslösning i Israel-Palestinakonflikten. Obama stred in i det sista och fick igenom resolution 2334 i FN:s säkerhetsråd den 23 december (samtidigt som den judiska Hanukkahfesten började) genom att lägga ned USA:s röst istället för att lägga in ett veto. Detta var hans mest negativa beslut under sina åtta år som president och det största sveket mot Israel i USA:s historia.

Unesco röstar om Tempelplatsen i Jerusalem

Tre gånger (!?) under 2016 röstade UNESCO igenom en resolution angående Tempelbergets status i Jerusalem. Den hade lämnats in av sju arabiska nationer, Algeriet, Egypten, Libanon, Marocko, Oman, Qatar och Sudan. I den nämns inte de judiska namnen på Tempelberget och Västra muren, bara de arabiska Al-Aqsa Mosque och Haram al-Sharif. Samtidigt fördöms Israel som varande en ”ockupationsmakt” och för deras aktioner i östra Jerusalem.

Då resolutionen lades fram första gången i april röstade Sverige för. Den 12 oktober, på Israels heligaste dag Yom Kippur, antogs resolutionen för andra gången av Unescos styrelse men då lade Sverige ned sin röst. Två veckor senare röstade Världsarvskommittén för densamma med 10 röster, 2 mot och 8 nedlagda. Är Unescos oväntade agerande år 2016 ett uttryck för det profeten Sakarja sagt angående Jerusalem och världens nationer: *”Se, jag skall göra Jerusalem till en berusningens kalk för alla folk runt omkring. /.../ Det skall ske på den dagen att jag skall göra Jerusalem till en tung sten för alla folk. Var och en som lyfter den skall göra sig illa på den. Och alla jordens folk skall församla sig mot henne.”* (Sak. 12:2,3).

England röstar om EU-medlemskap

Då Englands premiärminister David Cameron talade till nationen i januari 2013 kom det som en överraskning för de flesta då han föreslog att folket skulle få rösta om medlemskapet i EU. Lämplig tidpunkt för omröstning kunde vara i juni 2017, menade han. Nu vet vi att valkampanjen startade tidigt förra våren och att omröstningen ägde rum på midsommaraftonen den 24 juni, alltså ett år tidigare än vad som föreslagits. Det oväntade skedde – en knapp majoritet ville lämna EU. Samtidigt var EU:s statschefer samlade i Bryssel då de fick vetskap om resultatet av omröstningen – Brexit! Europeiska rådets ordförande Donald Tusk konstaterade vid toppmötet att resultatet av det brittiska folkets omröstning skakat EU i grunden. Denna händelse, som sysselsatt politiker och analytiker allt sedan dess, har även skakat om den brittiska nationen och dess ekonomi. Hittills har pundet förlorat 20 % i värde i förhållande till US dollarn. En av orsakerna till Brexit är främlingsfientligheten som brett ut sig vilket även svenskar och andra EU-medborgare bosatta i London nu känner av.

Världens 70 ledare samlade i Paris och i Jerusalem

En märklig händelse var det internationella möte som ägde rum i Paris den 15 januari i år då världens ledare, representanter från 70 nationer, möttes för att driva igenom en tvåstatslösning (där Sverige varit ledande) till varje pris. Syftet var att lägga fast en plan för hur detta ska genomföras. Varför valde man att kalla samman just 70 nationer till detta viktiga möte?

Direktorn för Ohr Chadash Torah Institute, Rabbi Avraham Arie Trugman, säger: *"Det intressanta med detta möte är att det inte bara är två fiender med ett särskilt agg, likt araber eller nazister. Det är 70 nationer, som i Torahs kontext betyder alla nationer. Det är ingen tvekan om att detta är en uppfyllelse av profetiorna som säger att i de sista dagarna kommer alla nationer att vara emot Israel."* (Joel 3:1, 2).

Begreppet 70 nationer som ett uttryck för jordens alla folk har sin grund i berättelsen om Noas tre söner i 1 Mos. 9:18, 19, och hans 70 barnbarn som är uppräknade i 1 Mos. 10:1-32. Det var dessa som senare byggde Babels torn och som sa: *"Låt oss göra oss ett namn, så att vi inte sprids ut över hela jorden."* Detta var inte välbehagligt för Gud och därför splittrade han deras språk och spred han ut dem över hela jorden. (1 Mos. 11:1-9).

Rabbi Shimon Apisdorf, en prominent judisk lärare, säger: *"Det är ingen tvekan om, att det just är 70 nationer som samlas är speciellt, och att Israel inte är en av dem."* Och han citerar från 4 Mos. 23:9: *"... Se, ett folk som bor avskilt och ej räknar sig bland folken."*

"Vi är i grunden annorlunda. Som ett ljus till nationerna antas vi vara separerade och annorlunda", säger Rabbi Apisdorf. (2 Mos. 19:5; 33:16).

Mötet fick dock en oväntad vändning då man inte kunde enas om en resolution till FN som var avsedd att fördöma Israels bosättningspolitik och kräva en tvåstatslösning utan att parterna, Israel och palestinierna, förhandlar därom. Det människor i allmänhet har svårt att inse, och acceptera, är att det bibliska landet Israel inte är nationen Israels land primärt, utan att det är Herrens land. (3 Mos. 25:23). Herren har gett landet till Israels folk att förvalta det för evig tid. (1 Mos. 13:14-18).

Intressant nog kan vi påminnas att vid den tidigare presidenten i Israel, Shimon Peres, begravning den 30 september 2016 i Jerusalem var det 70 nationer representerade. "Under fredagen samlades ledare från hela världen i Jerusalem för att ta farväl av den före detta israeliska premiärministern och presidenten Shimon Peres. Begravningsceremonin blev ett internationellt toppmöte som inte har setts sedan Mandelas begravning. "Han slutade aldrig drömma om fred", sa USA:s president Barack Obama under sitt tal." (Expressen 30/9).

I psalm 2:1-4 står det: *Varför rasar hednafolken, varför tänker folken fåfängliga tankar? Jordens kungar reser sig och furstarna rådslår med varandra mot Herren och hans Smorde: 'Låt oss slita sönder deras band och kasta av oss repen.' Han som bor i himlen ler; Herren gör narr av dem."*

Franciskus – en ovanlig påve

Den 13 mars 2013 valde 1,2 miljarder katoliker sin nya påve - Kardinalen Jorge Mario Bergoglio från Buenos Aires i Argentina, den förste påven från latinamerika och som tillhör Jesuitorden. Han efterträdde påven Benedictus XVI, som oväntat två veckor innan hade begärt att få avgå som påve, något som bara hänt någon enda gång tidigare. Valet av Bergoglios, som antagit påvenamnet Franciskus, var inte självklart, snarare oväntat. Det krävdes fyra omröstningar av de 115 kardinalerna under ett par dagar innan den vita röken steg upp ur skorstenen på Sixtinska kapellet.

Franciskus blev snart populär hos allmänheten med sin vänliga, mjuka framtoning, men har också visat sig ha en tydlig agenda med sina möten och uttalanden. Där för han fram en global enhet mellan religionerna, mellan ekonomierna och mellan politiska ledare.

Flyktingströmmar till Europa

I början av 2011 reste sig unga muslimer, plötsligt och oväntat, i starka protester mot sina regeringar därför att de ville ha mer frihet och inflytande. Den sk arabiska våren började i Tunisien varifrån den spred sig till länder i södra och östra Medelhavsområdet. Man hade framgång till en början men i Syrien tog det stopp. Där startade istället ett inbördeskrig mellan shia- och sunnimuslimer som håller på att ödelägga en hel nation. Kriget är en av orsakerna till den största flyktingkatastrof som världssamfundet hittills erfarit, vilken förändrat vardagslivet för miljoner människor i Europa (även oss i Sverige). Varför har inte FN, eller USA och EU stoppat detta krig? Den frågan är det många som ställer men som ingen hittills kunnat svara nöjaktigt på. Tre av profeterna i Bibeln beskriver Damaskus öde – Jesaja, kapitel 17, Jeremia, kapitel 49 och Amos, kapitel 1.

Kan det vara så att det är någon dold makt bakom detta märkliga krig som påverkar stora delar av Europa genom flyktingströmmarna? En ström som lär fortsätta då en miljon migranter beräknas uppehålla sig i Libyen, som vill ta sig till Europa över Medelhavet. Varje människa är en unik Guds skapelse och ska respekteras som en värdefull evighetsvarelse. Men alla människor, oavsett tro, är i Guds ögon syndare som behöver frälsning genom tron på Jesus Kristus. Med det sagt råder det ändå ingen tvekan om att invandrade och flyende muslimer till Europa påverkar städer och samhällsliv både på gott och ont.

I länder som Frankrike, Belgien, Tyskland och Sverige, som tagit emot flest flyktingar från Mellanöstern, är denna påverkan mycket påtagligt sedan flera år tillbaka. Den generösa flyktingpolitik som dessa länder fört har hyllats från många håll, och det med rätta. Men det har samtidigt varit en naiv hållning hos politiker som slagit ut med armarna och sagt att till vårt land är alla med behov välkomna. Kan det finnas en annan tanke bakom denna generösa attityd?

En rapport från den tyska regeringen, som delvis publicerades i Rheinische Post den 1 februari, avslöjar att regeringen räknar med en permanent invandring – främst från Afrika, Asien och Mellanöstern - för att upprätthålla nuvarande population (82.8 miljoner) fram till 2060. Rapporten visar att Förbundskansler Angela Merkel's beslut att välkomna 1,5 miljoner migranter mellan 2015 och 2016 (av vilka 80 % är muslimer) var inte främst en humanitär gest, utan en medveten kalkulerad ansträngning till att förhålla Tysklands negativa demografiska kurva för att bevara en framtida stabil välfärd i landet.

Liknande tongångar har vi hört från politiker också i Sverige, både på riks- och kommunalnivå. Vi behöver invandrare till de avfolkade glesbygderna, säger man. Jag betvivlar inte att man har ett gott hjärta och vill hjälpa utsatta människor, men vi ska inte glömma att politik ofta är taktik. Man är inriktat på att vinna fördelar med sånt man beslutar om. Och ibland kan det bli bra, men det kan också bli katastrof.

För att förstå den tid vi lever i (något Jesus menar är viktigt, Luk.12:54-56) behöver vi sätta viktiga händelser i relation till Bibelns profetiska ord. Mot den bakgrund som skissas här är det inte svårt att se ett profetiskt skeende, och att 2017 är ett speciellt år som kan vara inledningen till den tidsperiod som i Bibelns profetior kallas för Jakobs nöd, eller vedermödans tid (7 år), eller Herrens dag. (Matt. 24:21; Luk. 21:34, 35).

Claes-Göran Bergstrand. 17-02-21.